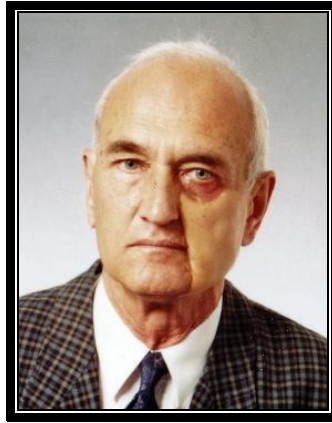

IN MEMORIAM

Проф. др ДРАГУТИН Д. МУШКАТИРОВИЋ
(1932 - 2021)

Фебруара 2021. напустио нас је проф. др Драгутин Мушкатиновић, дипломирани грађевински инжењер, редовни професор Грађевинског факултета Универзитета у Београду, декан факултета, један од најистакнутијих научника и стваралаца у области Хидротехнике, посебно у областима Речне хидраулике, Регулације и уређења река и Пловних путева и пристаништа. Иза професора су остала бројна дела у овим областима – студије, пројекти, врло значајне експертизе, које су утицале на развој хидротехнике на територији бивше Југославије. Иза њега су остале бројне генерације инжењера хидротехнике, које ће се са најдубљим пијететом сећати свог омиљеног професора. Сећаће га се на најлепши начин и сви инжењери хидротехнике у земљи, јер је дуго као председник Комисије за полагање стручних испита за добијање лиценце уводио младе инжењере у свет одговорног и самосталног рада.

Драгутин Мушкаторовић је рођен 1932. године у Бихаћу. Основну и средњу школу завршио је у Београду. Дипломирао је 1955. године на Грађевинском факултету Универзитета у Београду, на Одсеку за хидротехнику. Као одличном студенту предложено му је да остане на факултету, па је најпре ангажован у звању млађег грађевинског инжењера при Хидрауличкој лабораторији Грађевинског факултета. Године 1958. изабран је за асистента на

Грађевинском факултету на предметима Регулација река и Хидротехничке мелиорације. Исте године, у Институту за водопривреду СР Србије (касније Институту за водопривреду „Јарослав Черни“), ангажован је у звању хонорарног сарадника, све до 1975. године. На оба радна места радио је на истраживањима која су била везана за реализацију бројних објеката, у оквиру интензивне изградње земље у то време: студије водних режима Велике Мораве и регулационих објеката на њој, студије уређења појединих сектора на рекама Сави и Дунаву и њиховим притокама, као и студије за потребе планирања ХС ДТД. Посебну пажњу је посветио развоју савремених аналитичких метода математичког моделирања неустаљеног течења. Та истраживања године 1965. финализује одбраном докторске дисертације "Нестационарно течење воде у природним токовима", са значајним научним доприносима који су проучавање тог феномена усмерили на усавршавање метода моделирања нестационарног течења у сложеним речним коритима.

За доцента Грађевинског факултета изабран је 1967. године, за предмет Пловни путеви и пристаништа, године 1975. за ванредног професора на предметима Регулација река и Пловни путеви и пристаништа, а за редовног професора 1980. године на истим предметима. Био је продекан за финансије у периоду 1973/75. године, управник Института за

хидротехнику 1979/81. године, декан Грађевинског факултета у периоду 1983/85. године, председник Савета Грађевинског факултета 1988/90. године. Био је члан Савета Универзитета у Београду, председник Стручне комисије Универзитета и председник Већа катедара за хидротехнику у периоду 1990/96. године.

Осим на матичном факултету, држао је наставу на Грађевинском факултету у Нишу, Саобраћајном факултету у Београду, Архитектонско-грађевинском факултету у Приштини и на Војној академији копнене војске ЈНА. На последипломским студијама матичног факултета држао је наставу из предмета Неустаљено струјање у отвореним токовима, Речна хидраулика, Регулација река и Пловни путеви и пристаништа, а из предмета Неустаљено струјање у отвореним токовима и на последипломским студијама на Грађевинском факултету у Сарајеву. На Међународном курсу из водопривредног инжењерства, који је UNESCO, као израз великог признања светски познатој "београдској хидротехничкој школи", поверио Београду, држао је предавања из области речне хидраулике у периоду 1981/91. године. За потребе редовне наставе на Грађевинском факултету објавио је уџбенике: *Регулација река* и *Унутрашњи пловни путеви и пристаништа*; а за Школу за бродарство, бродоградњу и хидротехнику - смер нискоградња, написао је уџбеник *Основи хидротехнике* (коаутор Миодраг Јовановић). Ментор је више магистарских и докторских теза.

Аутор је преко 90 радова објављених у домаћим научним и стручним часописима, и на домаћим и међународним конгресима. Био је представник државе на конгресима Међународне асоцијације за пловидбу (PIANC) у периоду од 1971 до 1993. За свој рад одликован је Орденом рада са златним венцем (1986).

Проф. др Драгутин Мушкатиновић је био веома активан у научно-истраживачком и стручном раду. Руководио је или је био коаутор многих стратешких пројеката, студија, научних и стручних пројеката из области речне хидраулике, уређења речних токова, заштите од поплава, пловних путева и пристаништа. Неке од најважнијих активности су, између осталог, пројектна решења на току и у сливу Велике Мораве, у оквиру пројекта интегралног уређења тог слива, као једног од предуслова за изградњу ХЕПС Ђердап 1. Током планирања ХЕПС Ђердап 1 и 2 учествовао је у неколико врло битних сегмената тог тада једног од најсложенијих светских пројекта: учествује у свим фазама одлучивања о диспозицији бродских преводница и свих пратећих објеката пловидбене инфраструктуре на оба објекта система; обављао је анализе неустаљеног течења до кога долази услед

рада електрана; радио на студији режима леда на Дунаву; учествовао у студијским и пројектним активностима заштите приобаља Дунава, која су била од битног значаја за доношење пројектних одлука и каснијим кориговањима кота успора и режима рада ХЕПС Ђердап 1 и 2. При изради Студија уређења, коришћења и заштите слива реке Саве, био је у најужем синтезном тиму који је у име Републике Србије пратио и усмеравао израду тог међународног пројекта. Један је од пионира хидрауличких истраживања феномена неустаљеног течења у случају рушења брана и један од предлагача законских мера за спречавање катастрофалних последица могућих поплава таласа. При изради Водопривредне основе Србије учествовао је у ревизији, усмеравајући припрему делова који се односе на регулације река, пловидбену и пристанишну инфраструктуру. У области пловних путева континуирано је радио на анализама проширења мреже пловних путева на територији некадашње СФРЈ и њихову интеграцију у мрежу пловних путева Европе. Као члан Републичке ревизионе комисије за пројекте од посебног државног значаја активно је учествовао у доношењу технолошки, економски и безбедносно најбољих одлука за бројне пројекте, међу њима: проширење ХЕПС Ђердап 2 са још два агрегата, пројекти додатне заштите приобаља Дунава и Саве у условима подизања коте успора на ХЕПС Ђердап 1, пројекти ојачања заштитних система одбране од поплава, итд. Поред тога био је председник или члан бројних државних комисија за пријем објеката и ревизију пројеката. И након одласка у пензију 1997. године наставио је да ради као консултант или ревидент на реализацији више пројеката из области хидротехнике.

Одлазак професора Драгутина Мушкатиновића је ненадокнадив губитак најпре за породицу, али и за читаву хидротехничку струку. Као човек био је изузетно цењен и поштован, не само од колега, већ и свих оних који су имали прилику да га упознају. Професор је обележио један од најуспешнијих периода развоја Грађевинског факултета у Београду, али и периода веома запаженог развоја хидротехничке струке у земљи. Посебно ће га памтити бројне генерације студената којима је предавао и који су га веома поштовали, јер је знао да успостави са њима посебан однос, који их је мотивисао.

Часопис Водопривреда је захвалан професору, јер је деценијема био члан Редакцијског колегијума, доприносећи његовом развоју.

Почивајте у миру драги професоре.

Бранислав Ђорђевић